

Юрій Винничук

Мудернацькі казки

Для дітей дошкільного віку

Ілюстрації Ірини Борисової

Харків
«ФОЛІО»
2017

МАНДРІВНА КОВБАСКА

Була собі одна Ковбаска, яка тинялася світом і дурила всіх, кого лише спіткала. Ковбаска пахнула так заманливо, що геть усі нею прагли заволодіти. Та цього не досить — вона ще й була неймовірної вроди красуня. Ну, наскільки вродливою може бути ковбаса.

Бажаючих нею поласувати виявилось стільки, що Ковбаска навіть змушена була вигадати історію про те, як лиха чаклунка зачарувала її на Ковбаску.

Вперше цією історією вона пригостила зграю при- блудних котів, які оточили її з усіх боків. Оповідь ви- явилася такою захоплюючою, що коти слухали її, роз- зявивши писки.

— Колись я була юною принцесою, — розповідала вона. — За мою руку і серце змагалися найвеличніші володарі світу. А турецький султан викинув у море весь свій гарем. І все це заради мене.

Коти з повагою розступилися перед нею, і Ковбаска рушила своєю дорогою.

Небавом по тому Ковбаска забрела у густелезний ліс. Сутінки вкрили усе довкола, вітер грізно тріпотів

у кронах дерев. Ковбаска тремтіла від холоду і мріяла тільки про одне – лягти десь у теплі і відіспатися. Вдалині заблимали світелка. Ковбаска наддала ходи і за кілька хвиль уже стукала в двері.

На порозі з'явилася Відьма. Жодного сумніву не було, що це лиха чаклунка. Але Ковбаска була така втомлена, що їй уже було однаково, до кого проситися на ніч.

Відьма, розпізнавши у гості Ковбаску, радісно вдихнула її запах і розпливлася в усмішці:

– Просимо, просимо. У нас тепло, у нас затишно, у нас можна відпочити.

Ковбаска тільки того й чекала. Вона увійшла до хати і, впавши на лаву, миттю заснула. Відьма того вечора вже встигла попоїсти, і Ковбасці нічого не загро-

